

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוחלין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אלא, אי אבוה דאמיה מיוסף - אמה דאמיה מיתרו, אי אבוה דאמיה מיתרו - אמה דאמיה מיוסף.												!	ק.
דיקא נמי, דכתיב: מבנות פוטיאל, תרתי, שמע מינה.												■	ק.
הנושא אשה צריך שיבדוק באחיה, שנאמר: (שמות ו') ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון, ממשמע שנאמר בת עמינדב, איני יודע שאחות נחשון היא? מה תלמוד לומר אחות נחשון? מכאן, שהנושא אשה צריך שיבדוק באחיה.	רבא:											■	ק.
רוב בנים דומין לאחי האם.	תנא:											■	ק.
(שופטים י"ח) ויסורו שם ויאמרו לו מי הביאך הלום ומה אתה עושה בזה ומה לך פה - אמרו לו: לאו ממשה קא אתית דכתיב ביה: (שמות ג') אל תקרב הלום? לאו ממשה קא אתית דכתיב ביה: (שמות ד') מה זה בידך? לאו ממשה קא אתית דכתיב ביה: (דברים ה') ואתה פה עמוד עמדי? תעשה כהן לע"ז אמר להן, כך מקובלני מכית אבי אבא: לעולם ישכיר אדם עצמו לע"ז ואל יצטרך לבריות.												○	ק.
והוא סבר: לע"ז ממש												○	ק.
ולא היא, אלא ע"ז - עבודה שורה לו												○	ק.
נטוש נבילתא בשוקא ושקול אגרא, ולא תימא גברא רבא אנא וזילא בי מילתא.	כדאמר ליה רב לרב כהנא:											○	ק.
כיון שראה דוד שממון חביב עליו ביותר, מינהו על האוצרות, שנאמר: (דברי הימים א' כ"ו) ושבואל בן גרשם בן מנשה נגיד על האוצרות.												○	ק.
וכי שבואל שמול? והלא יהונתן שמן												ז	ק.
ששב לאל בכל לבו.	רבי יוחנן:											!	ק.
והבנים את האב.												■	ק.
מנלן?												^	ק.
דכתיב: (במדבר כ"ז) איש כי ימות וגו' טעמא דאין לו בן, הא יש לו בן - בן קודם.												!	ק.
אימא: אי איכא בן - לירות בן, איכא בת - תירות בת, איכא בן ובת - לא האי לירות ולא האי לירות	רב פפא לאביי:											ז	ק.
ואלא מאן כו' לירות? אטו בר קשא דמתא לירות?												!	ק.
הכי קא אמינא: איכא בן ובת - לא האי לירות כוליה ולא האי לירות כוליה אלא כי הדדי לירתן												ז	ק.
ואצטרין קרא לאשמועינן, היכא דלית ליה אלא חד ברא לירתנהו לכולהו נכסי?	א"ל אביי:											!	ק.
ודלמא הא קמ"ל, דבת נמי בת ירושה היא												ז	ק.
ההוא, (במדבר ל"ו) מוכל בת יורשת נחלה נפקא.												!	ק.
מהכא: (במדבר כ"ז) למה יגרע שם אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן, טעמא דאין לו בן, הא יש לו בן - בן קודם.	רב אחא בר יעקב:											!	ק.
ודלמא בנות צלפחד הוא דקאמרן הכי, ניתנה תורה ונתחדשה הלכה												ז	ק.
אלא, מחזורתא כדשנין מעיקרא.												■	ק.
מהכא: (במדבר כ"ז) הקרוב אליו, הקרוב - קרוב קודם.	רבינא:											!	ק.
ומאי קורבה דבן מבת?												ז	ק.
שבן קם תחת אביו ליעדה ולשדה אחוזה												!	ק.
יעדה - בת לאו בת יעדה היא שדה אחוזה נמי - מהאי פירכא גופה הוא, דהא קיימא ליה לתנא: כלום יש יבום אלא במקום שאין בן												ז	ק.
אלא, מחזורתא כדשנין מעיקרא.												■	ק.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוחלין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
ואי בעית אימא, מהכא: (ויקרא כ"ה) והתנחלתם אותם לבניכם אחרים בניכם - ולא בנותיכם.											!	◇	ק:		
אלא מעתה, (דברים י"א) למען ירבו ימיכם וימי בניכם, ה"נ בניכם ולא בנותיכם?											‡	◇	ק:		
ברכה שאני.											!	◇	ק:		
והאחין מן האב נוחלין ומנחילין וכו'.												■	<	ק:	
מנלן?												^		ק:	
אתיא אחוה אחוה מבני יעקב, מה להלן מן האב ולא מן האם, אף כאן מן האב ולא מן האם.	רבה:											!	◇	ק:	
ולמה ליל? (במדבר כ"ז) ממשפחתו וירש אותה כתיב, משפחת אב קרויה משפחה, משפחת אם אינה קרויה משפחה												‡	◇	ק:	
אין הכי נמי, וכי איתמר דרבה - לענין יבום איתמר.												■	◇	ק:	
והאיש את אמו וכו'.													■	<	ק:
מנא הני מילי?													^		ק: